Instanţa de fond: Judecătoria Chișinău, (sediul Rîșcani) (jud. Irina Maxim)
Dosarul nr. 3r-89/26 (2-24039839-02-3r-06022026)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

26 martie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art. 243 alin. (2) al Codului Administrativ al RM, fără ședință de judecată, recursul declarat de Cernii Roman împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 19 ianuarie 2026, adoptată în cauza de contencios administrativ înaintată de Cernii Roman împotriva Serviciului de Informații și Securitate cu privire la anularea parțială a actului administrativ,

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar,

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>

La 10 aprilie 2024 Cernii Roman a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Informații și Securitate, prin care a solicitat: anularea parțială a ordinului nr. 2 din 25.01.2024, pct. 1 alin. (5), anexa 5, prin care Cernii Roman a fost inclus în lista persoanelor asociate subiecților restricțiilor; anularea răspunsului din 13 martie 2024, prin care a fost respinsă cererea prealabilă.

În ședința de judecată din 23 octombrie 2025, avocatul Tighinean Alexei acționând în interesele reclamantului Cernii Roman, a solicitat atragerea Procuraturii Generale în proces, în calitate de terț.

În susținerea cererii, a menționat că actul administrativ contestat a fost emis în baza actelor prezentate de Procuratura Generală.

<u>Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.</u>

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 19 ianuarie 2026, s-a respins cererea avocatului Tighinean Alexei în interesele reclamantului Cernii Roman de atragere în proces în calitate de terț a Procuraturii Generale, în cauza în contencios administrativ intentată la acțiunea înaintată de Cernii Roman împotriva Serviciului de Informații și Securitate cu privire la anularea parțială a actului administrativ.

<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>

Invocând ilegalitatea încheierii instanţei de fond, Cernii Roman, fiind reprezentat de avocatul Tighinean Alexei a înaintat recurs asupra acesteia, apreciind ca fiind ilegal actul judecătoresc în partea contestată.

În dezvoltarea criticilor invocate în cererea de recurs, reprezentantul recurentului a susținut că actul administrativ supus controlului judiciar face trimitere expresă la un dosar aflat în gestiunea Procuraturii Generale, referitor la dl Pelin Nicolae, dosar în care este inclusă și persoana reclamantului.

Potrivit recurentului, din acest dosar au fost preluate și utilizate date și probe care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat, fără ca reclamantul sau reprezentantul său să aibă acces la aceste materiale.

Totodată, a relevat că nici autoritatea pârâtă, Serviciul de Informații și Securitate, nu ar deține acces deplin asupra dosarului respectiv, acesta aflându-se exclusiv în posesia Procuraturii Generale.

Din acest motiv, a apreciat că Procuratura Generală este titulara informațiilor determinante pentru soluționarea cauzei și deține probe esențiale care pot influența verificarea legalității și temeiniciei actului administrativ contestat.

A mai consemnat că neatragerea Procuraturii Generale în proces creează un dezechilibru procesual și afectează principiul contradictorialității, egalitatea armelor și dreptul la un proces echitabil, întrucât instanța este chemată să se pronunțe asupra unui act administrativ fundamentat pe probe inaccesibile părților și care, în lipsa participării titularului acestor informații, nu pot fi supuse unui control judiciar efectiv.

La fel, a opinat că Procuratura Generală are un interes juridic direct în soluționarea cauzei, iar participarea acesteia în proces este necesară pentru elucidarea completă a circumstanțelor de fapt, administrarea corectă a probelor și garantarea dreptului la apărare al reclamantului.

Subsecvent, a criticat concluzia instanței de fond potrivit căreia prin soluția ce urmează a fi pronunțată nu ar putea fi lezate drepturile și interesele legitime ale Procuraturii Generale și nu ar exista temeiuri pentru atragerea acesteia în proces.

În acest sens, a susținut că art. 205 alin. (1) și alin. (2) din Codul administrativ este aplicabil cauzei, deoarece actul administrativ contestat a fost emis în baza informațiilor și probelor furnizate de Procuratura Generală, iar legalitatea, corectitudinea și modul de furnizare a acestor informații sunt puse în discuție în cadrul controlului judiciar.

De asemenea, a argumentat că Procuratura Generală a participat efectiv la formarea raportului juridic litigios, prin furnizarea datelor, transmiterea probelor și punerea la dispoziție a informațiilor dintr-un dosar penal aflat exclusiv în gestiunea sa, aceste date constituind temei determinant pentru emiterea actului administrativ contestat.

În același context, a subliniat că instanța este chemată să aprecieze legalitatea unui act administrativ întemeiat pe probe care nu pot fi verificate fără implicarea Procuraturii Generale, iar hotărârea ce urmează a fi pronunțată ar putea produce consecințe asupra modului în care Procuratura Generală a gestionat și a furnizat informațiile respective.

Totodată, a mai comunicat că instanța de fond nu a acordat importanța cuvenită faptului că soluționarea cauzei se întemeiază pe probe inaccesibile părților, iar terțul care deține aceste probe nu participă în proces, ceea ce, în opinia sa, determină încălcarea principiilor contradictorialității și egalității armelor.

În condițiile descrise, a evidențiat că atragerea Procuraturii Generale în proces nu constituie o opțiune a instanței, ci o obligație legală.

În final, a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 ianuarie 2026, și dispunerea atragerii Procuraturii Generale în proces, în calitate de terț.

<u>Argumentele părții intimate vis-a-vis de recursul declarat:</u>

Prin referința depusă, reprezentantul intimatului Serviciului de Informații și Securitate, a pledat pentru respingerea integrală a cererii de recurs depuse de Cernii Roman ca neîntemeiat cu menținerea încheierii primei instanțe ca fiind legală, nefiind identificate careva temeiuri legale pentru a atrage în calitate de terț Procuratura Generală.

<u>Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.</u>

În conformitate cu reglementările art. 241 alin. (1), (3) Codul administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător

prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit prevederilor art. 242 Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntîrziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Articolul 236 Codul administrativ, prevede expres că instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special când:

a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel;

b) apelul este depus în mod repetat;

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1);

e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2);

f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art. 236 Codul administrativ sunt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Completul judiciar constată că încheierea Judecătoriei, sediul Rîșcani din 19 ianuarie 2026 a fost comunicată reprezentantului recurentului, avocatului Tighinean Alexei la 20 ianuarie 2026 (f.d.81), iar cererea de recurs a fost depusă la 26 ianuarie 2026 (f.d.83).

În circumstanțele descrise supra, Completul judiciar constată că recursul declarat de Cernii Roman, prin intermediul avocatului Tighinean Alexei, a fost depus în interiorul termenului legal. Recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată se atestă că, Cernii Roman a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat, nr. 213 din 31.07.2023 (f.d.84).

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios

administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursurilor în cauză, motiv din care acesta urmează a fi judecat în fond.

<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul judiciar consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, din următoarele motive.

Conform art. 192 alin. (1) Codul administrativ*, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la Curţile de Apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.*

Potrivit art. 194 alin. (1) Codul administrativ*, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.*

Potrivit art. 243 alin. (1) lit. b) Codul administrativ, *examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.*

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Codul administrativ, *instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.*

Conform art. 243 alin. (3) Codul administrativ, *decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.*

Cu referire la cazul dedus judecății, Completul judiciar atestă că prin prezenta acțiune Cernii Roman a solicitat: anularea parțială a ordinului nr. 2 din 25.01.2024, pct. 1 alin. (5), anexa 5, prin care dnul Cernii Roman a fost inclus în lista persoanelor asociate subiecților restricțiilor; anularea răspunsului din 13 martie 2024, prin care a fost respinsă cererea prealabilă.

Ulterior, în ședința de judecată din 23 octombrie 2025, avocatul Tighinean Alexei acționând în interesele reclamantului Cernii Roman, a solicitat atragerea Procuraturii Generale în proces, în calitate de terț.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 19 ianuarie 2026, s-a respins cererea avocatului Tighinean Alexei în interesele reclamantului Cernii Roman de atragere în proces în calitate de terț a Procuraturii Generale, în cauza în contencios administrativ intentată la acțiunea înaintată de Cernii Roman împotriva Serviciului de Informații și Securitate cu privire la anularea parțială a actului administrativ (f.d. 77-79).

În condițiile cauzei, Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței expusă în încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 19 ianuarie 2026, din considerentele ce succed.

Potrivit art. 203 Codul administrativ, *participanţi la proces sânt: a) părţile; b) persoanele atrase în proces de instanţa de judecată; c) alţi subiecţi investiţi de lege cu drept de sesizare.*

Conform art. 205 alin. (1)-(4) Codul administrativ, *(1) La examinarea acţiunii în contencios administrativ, instanţa de judecată poate atrage în proces, din oficiu sau la cerere,* ***persoane ale căror drepturi sânt afectate de litigiul în cauză****.*

(2) Dacă un terţ participă la raportul juridic litigios ***în aşa fel încât hotărârea instanţei de judecată ar interveni direct în drepturile lu****i, atunci această persoană terţă trebuie atrasă în proces. Această prevedere se aplică, în special, când:*

a) o persoană contestă actul administrativ individual favorabil eliberat unui terţ sau cere constatarea nulităţii acestuia;

b) o persoană contestă un act administrativ individual defavorabil emis la cererea unui terţ sau cere constatarea nulităţii acestuia;

c) o persoană înaintează acţiune în contencios administrativ pentru obligarea unei autorităţi publice să emită un act administrativ individual defavorabil pentru un terţ;

d) o persoană înaintează acţiune în contencios administrativ pentru obligarea unei autorităţi publice să emită un act administrativ individual favorabil pentru ea şi favorizarea poate fi acordată numai o singură dată sau doar pentru un număr limitat de persoane.

(3) Dacă o persoană înaintează acţiune în contencios administrativ pentru obligarea unei autorităţi publice să emită un act administrativ individual şi emiterea acestuia necesită încuviinţarea unei alte autorităţi publice, atunci ultima este atrasă în proces.

(4) Încheierea judecătorească prin care este atras în proces un terţ se notifică tuturor participanţilor la proces. Instanţa de judecată indică motivul atragerii în proces şi expediază terţului atras în proces o copie a înscrisurilor depuse până la acel moment în instanţa de judecată. Încheierea judecătorească cu privire la atragerea unui terţ în proces nu este susceptibilă de recurs. Încheierea judecătorească prin care se refuză atragerea în proces a unui terţ poate fi contestată separat cu recurs.

Din analiza obiectului acțiunii deduse judecății rezultă că litigiul vizează controlul legalității Ordinului nr. 2 din 25 ianuarie 2024, în partea în care Cernii

Roman a fost inclus în lista persoanelor asociate subiecților restricțiilor, precum și a răspunsului prin care a fost respinsă cererea prealabilă.

Prin urmare, instanța de recurs notează că raportul juridic litigios este stabilit între reclamant, în calitate de persoană care contestă actul administrativ, și Serviciul de Informații și Securitate, în calitate de autoritate publică emitentă a actului contestat.

Completul judiciar reține că, pentru atragerea Procuraturii Generale în proces în temeiul art. 205 din Codul administrativ, nu este suficientă invocarea faptului că unele informații sau acte utilizate la emiterea actului administrativ contestat ar proveni de la această autoritate. Or, norma citată impune existența unei legături juridice directe între hotărârea ce urmează a fi pronunțată și drepturile persoanei propuse spre atragere în proces.

În speță, recurentul nu a demonstrat că eventuala hotărâre asupra legalității Ordinului nr. 2 din 25 ianuarie 2024 ar modifica, ar stinge sau ar afecta în mod direct drepturile ori obligațiile Procuraturii Generale.

Drept urmare, Completul specializat deduce că soluția asupra acțiunii principale urmează să producă efecte în raport cu actul administrativ emis de Serviciul de Informații și Securitate și cu situația juridică a reclamantului, iar nu în privința unui drept subiectiv sau a unei obligații proprii a Procuraturii Generale.

Astfel, Completul judiciar apreciază că instanța de fond a reținut corect că prin solicitarea de anulare parțială a actelor administrative contestate nu pot fi lezate drepturile și interesele legitime ale Procuraturii Generale și că nu sunt întrunite condițiile atragerii obligatorii a acesteia în proces.

Argumentul recurentului potrivit căruia actul contestat ar fi fost emis în baza unor date și probe furnizate de Procuratura Generală nu schimbă această concluzie, or furnizarea unor informații sau confirmarea unor date în cadrul procedurii administrative nu echivalează, prin ea însăși, cu participarea Procuraturii Generale la raportul juridic litigios în sensul art. 205 alin. (2) din Codul administrativ.

În acest context, Completul judiciar conchide că obiectul controlului judecătoresc îl constituie legalitatea actului administrativ emis de Serviciul de Informații și Securitate, inclusiv temeinicia utilizării informațiilor de care această autoritate a dispus la momentul emiterii actului. Legalitatea actului administrativ contestat nu depinde de atribuirea calității procesuale de terț autorității care ar fi furnizat unele informații, ci de verificarea de către instanța de fond a probelor administrate și a cadrului normativ aplicabil.

Sub acest aspect, Completul judiciar apreciază întemeiată poziția intimatului, potrivit căreia, chiar dacă actul administrativ contestat ar fi fost emis cu valorificarea unor informații provenite dintr-o cauză penală, această împrejurare

ține de verificarea probatoriului și de legalitatea actului administrativ contestat, iar nu de existența unei afectări directe a drepturilor ori obligațiilor Procuraturii Generale.”

Totodată, intimatul a susținut că în cauza de contencios administrativ nu se examinează existența infracțiunii sau vinovăția recurentului, ci legalitatea asocierii acestuia cu subiectul restricțiilor, prin raportare la informațiile existente la momentul emiterii actului administrativ.

Prin urmare, Completul specializat relevă că eventualele evoluții ale procedurii penale sau dezacordul cu modul în care Procuratura Generală gestionează cauza penală nu constituie, în sine, temei pentru atragerea acesteia în procesul de contencios administrativ.

În succederea celor relatate, instanța de recurs subliniază că procedura penală și procedura administrativă au obiect, finalitate și reguli proprii, iar examinarea legalității actului administrativ contestat se realizează în limitele obiectului acțiunii deduse judecății.

De asemenea, nu poate fi reținut argumentul potrivit căruia neatragerea Procuraturii Generale în proces ar afecta principiul contradictorialității și egalitatea armelor. Eventualele dificultăți legate de accesul la anumite înscrisuri sau de necesitatea verificării unor date pot fi soluționate de instanța de fond prin mijloacele procesuale prevăzute de lege, inclusiv prin administrarea probelor, solicitarea înscrisurilor relevante și aprecierea admisibilității, pertinenței și concludenței acestora.

Așadar, aspectele invocate de recurent țin de probațiune și de examinarea fondului cauzei, nefiind de natură să justifice, prin ele însele, atribuirea calității procesuale de terț Procuraturii Generale.

Totodată, simpla împrejurare că anumite informații se află în posesia Procuraturii Generale nu este suficientă pentru a demonstra că hotărârea ce urmează a fi pronunțată ar interveni direct în obligațiile acestei autorități.

Deținerea unor înscrisuri ori transmiterea unor date în cadrul procedurii administrative nu atrage, prin ea însăși, calitatea de participant necesar la proces, în lipsa demonstrării unei afectări directe a sferei juridice proprii Procuraturii Generale.

În aceeași ordine de idei, Completul judiciar consideră necesar să sublinieze că interpretarea art. 205 din Codul administrativ trebuie realizată în corelație cu natura juridică a persoanei a cărei atragere în proces este solicitată.

Or, Procuratura Generală este o autoritate publică investită prin Constituție și prin lege cu exercitarea unor funcții de interes public, acționând în realizarea competențelor sale constituționale și legale. În această calitate, Procuratura nu

participă în raporturile juridice administrative ca titular al unor drepturi subiective private susceptibile de a fi afectate prin hotărârea instanței, ci exercită atribuții și competențe stabilite de lege, respectiv obligații funcționale orientate spre realizarea interesului public.

Prin urmare, sintagma utilizată de art. 205 alin. (1) și alin. (2) din Codul administrativ – „persoane ale căror drepturi sunt afectate" sau „hotărârea instanței ar interveni direct în drepturile lui" – nu poate fi interpretată extensiv în sensul că orice autoritate publică ale cărei informații, avize, constatări sau materiale au fost valorificate în cadrul procedurii administrative dobândește automat calitatea de terț. Norma urmărește protejarea sferei juridice proprii a persoanei care ar putea suporta efecte juridice directe ale hotărârii judecătorești, iar nu participarea tuturor autorităților care, într-o etapă anterioară, au exercitat anumite atribuții legale ori au furnizat informații autorității emitente. În speță, Procuratura Generală nu este destinatarul actului administrativ contestat, nu este beneficiarul acestuia, nu a solicitat emiterea lui și nici nu este titulara vreunui drept individual care ar putea fi modificat, limitat sau stins prin hotărârea ce urmează a fi pronunțată.

Faptul că anumite informații sau materiale provenite dintr-o cauză penală au fost valorificate de Serviciul de Informații și Securitate la emiterea actului administrativ reprezintă exclusiv o împrejurare de fapt privind fundamentarea actului administrativ și nu transformă Procuratura Generală într-un participant la raportul juridic litigios dedus judecății.

La caz, controlul judecătoresc exercitat în prezenta cauză privește exclusiv legalitatea conduitei administrative a autorității emitente, respectiv dacă Serviciul de Informații și Securitate a aplicat corect cadrul normativ și a valorificat în mod legal informațiile de care dispunea la momentul emiterii actului administrativ. Instanța nu este chemată să verifice legalitatea activității procesual-penale a Procuraturii Generale și nici să se pronunțe asupra modului în care aceasta și-a exercitat atribuțiile constituționale. De asemenea, împrejurarea că Procuratura Generală deține anumite înscrisuri sau informații relevante pentru soluționarea cauzei nu constituie un criteriu de atribuire a calității procesuale de terț. Legiuitorul distinge între participantul la proces și deținătorul unor mijloace de probă. Dacă instanța apreciază necesară administrarea unor înscrisuri aflate în posesia unei autorități publice, acestea pot fi solicitate prin mecanismele probatorii prevăzute de Codul administrativ, fără ca autoritatea respectivă să dobândească, pentru acest unic motiv, calitatea de participant la proces.

Interpretarea propusă de recurent ar conduce, în mod nejustificat, la extinderea sferei de aplicare a art. 205 din Codul administrativ, în sensul atragerii obligatorii în proces a tuturor autorităților care au furnizat informații, avize, constatări sau alte

materiale utilizate la emiterea actului administrativ. O asemenea interpretare este incompatibilă cu finalitatea normei, care condiționează expres participarea terțului de existența unei afectări juridice directe a propriei sale sfere de drepturi.

În egală măsură, nici ipotezele speciale prevăzute la art. 205 alin. (2) lit. a)-d) și alin. (3) din Codul administrativ nu sunt incidente în prezenta cauză. Litigiul nu privește contestarea unui act administrativ favorabil sau defavorabil emis în privința Procuraturii Generale, nu vizează emiterea unui act administrativ care să producă efecte juridice asupra acestei autorități și nici situația în care emiterea actului administrativ contestat ar depinde de încuviințarea Procuraturii Generale, în sensul alin. (3) al aceluiași articol.

În consecință, Procuratura Generală nu participă la raportul juridic litigios în accepțiunea art. 205 Cod administrativ, iar hotărârea ce urmează a fi pronunțată nu este susceptibilă să intervină direct asupra sferei sale juridice, motiv pentru care refuzul atragerii acesteia în proces este pe deplin conform exigențelor Codului administrativ.

Astfel, pornind de la alegațiile și analiza expusă mai sus, ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de Cernii Roman urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă.

Din considerentele expuse, Completul judiciar concluzionează că recursul declarat este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, cu menţinerea încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 19 ianuarie 2026.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) Cod Administrativ, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,-

d e c i d e:

Recursul declarat Cernii Roman- **se respinge.**

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 19 ianuarie 2026.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela